

ECOS DE LA JMJ A MADRID

No fa gaire dies el bisbe Tena publicava un article al setmanari *Catalunya Cristiana* en el qual parlava de la recepció per part dels catalans de la Jornada Mundial de la Joventut. Al final de l'article, que com tots els del bisbe Tena mereixen una lectura atenta, es referia a un cas viscut per ell a Barcelona dies abans de la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ). Un grup de catòlics japonesos participava en una missa. Els celebrants van decidir que algunes de les pregàries comunitàries fossin en llatí per tal d'obrir-les als feligresos del Japó. El bisbe es referia amb sorpresa al fet que els japone-



ANTONI VIVES

POLÍTIC I ESCRIPTOR

cia Episcopal Espanyola, acompanyada clarament per algunes opcions polítiques, ha semblat refer-se en la voluntat de reconstruir l'espai territorial de la *cristiandat*. En el rerefons

la foscor de la dictadura i de la postguerra. En segon lloc, i encara més important, el Vaticà deixava definitivament de ser la coartada dels defensors de la teoria de la croada. Parlant amb propietat, el Vaticà es convertia en el primer destructor de la *cristiandat* i abandonava a la seva sort els que convertien la vida de l'esperit en política criminal de dominació. És per això que Catalunya va viure amb més esperança que d'altres països aquest alliberament: per la doble condició d'alliberament espiritual i d'alliberament polític. En optar obertament pel poble, l'Església a Catalunya es catalanitzà i es convertí en un vector fonamental de socialització i